

“Beli bükülmüş ihtiyarlarınız olmasaydı...”

Benim yakın dostlarım bilirler ki iki üç sene evvel her gün yarım ekmeğ -o köyün ekmeği küçük idi- muayyen bir tayınım vardı ki çok defa bana kâfi gelmiyordu.

Sonra dört kedi bana misafir geldiler. O aynı tayınım hem bana, hem onlara kâfi geldi. Çok kere de fazla kalırdı.

İşte şu hal o derece tekerrür edip bana kanaat verdi ki ben kedilerin bereketinden istifade ediyordum. Kat’î bir surette ilân ediyorum, onlar bana bâr değil. Hem onlar benden değil, ben onlardan minnet alırdım.

Ey insan! Madem canavar suretinde bir hayvan, insanların hanesine misafir geldiği vakit berekete medar oluyor; öyle ise, mahlûkatın en mükerremi olan insan ve insanların en mükemmeli olan ehl-i iman; ve ehl-i imanın en ziyade hürmet ve merhamete şâyan aceze, alil ihtiyareler; ve alil ihtiyarların içinde şefkat ve hizmet ve muhabbete en ziyade lâıyk ve müstahak bulunan akrabalar; ve akrabaların içinde dahi en hakikî dost ve en sadık muhip olan peder ve valide, ihtiyarlık halinde bir hanede bulunsa, ne derece vesile-i bereket ve vasita-i rahmet ve “Lev le’ş-şüyûhu... [ilâ âhir]” sırrıyla, yani **“Beli bükülmüş ihtiyarlarınız olmasa idi, belâlar sel gibi üstünüze dökülecekti”** ne derece sebab-i def-i musibet olduklarını sen kıyas eyle.

İşte ey insan! Aklını başına al. Eğer sen ölmezsen, ihtiyar olacaksın. “Her amel kendi cinsinden bir şeyle karşılık görür.” sırrıyla, sen valideynine hürmet etmezsen, senin evlâdın dahi sana hizmet etmeyecektir. Eğer ahiretini seversen, işte sana mühim bir define: Onlara hizmet et, rızalarını tahsil eyle. Eğer dünyayı seversen, yine onları memnun et ki onların yüzünden hayatın rahatlı ve rızkın bereketli geçsin. Yoksa onları istiskal etmek, ölümlerini temenni etmek ve onların nazik ve seriü’t-teessür kalplerini rencide etmek ile, “O, dünyada da, ahirette de ziyana uğramıştır.” (Hac Suresi, 11.) sırrına mazhar olursun. Eğer rahmet-i Rahman istersen, o Rahman’ın vedialarına ve senin hanendeki emanetlerine rahmet et.

Ahiret kardeşlerimden Mustafa Çavuş isminde bir zat vardı. Dininde, dünyasında muvaffakiyetli görüyordum, sırrını bilmezdim. Sonra anladım ki o muvaffakiyetin sebebi: O zat ise, ihtiyar peder ve validelerinin haklarını anlamış ve o hukuka tam riayet etmiş ve onların yüzünden rahat ve rahmet bulmuş, inşaallah ahiretini de tamir etmiş. Bahtiyar olmak isteyen ona benzemeli.